

[Fiskeriministeren.]

på grundlag af hvilket et forslag kunne fremsættes. Jeg ved ikke, om det er 5 eller 6 ministre for fiskeriet, der har været før mig, og som har stået overfor dette spørgsmål, men de har alle ladet det ligge. Jeg har fulgt mine forgængeres gode eksempel og har ligeledes ladet spørgsmålet ligge, men kun af en eneste grund, nemlig fordi dets løsning ville koste — jeg tør naturligvis ikke helt binde mig til det beløb, jeg nævner — skal vi sige omkring 35—40 mill. kr., som man vil være nødt til at bevilge til afløsning af ålegårdsretten gennem de erstatninger, som ville blive en følge af en sådan afløsning. Derfor har jeg ikke turdet — i hvert fald ikke på nærværende tidspunkt — komme til den høje rigsdag med et forslag i denne henseende, men det er ikke, fordi jeg ikke mener, at ålegårdsretten har overlevet sig selv og egentlig er en urimelighed. Jeg ser imidlertid meget vel, at man ikke med et pennestrøg kan stryge den, og hvis man vil afløse den, følger der som sagt erstatninger med. Jeg vil derfor mene, at det dog er en gevinst, at der for den sydlige del af Jylland ikke findes sådanne rettigheder, så at fiskerne der frit kan fiske uden at støde på den fortrinsret, som ålegårdsretten er. Det er årsagen til, at vi ikke har villet ændre på dette område.

Hvad angår bestemmelserne i ferskvandsfiskerilovforslagets § 1, stk. 11, og § 8, er jeg villig til i et udvalg at forhandle nærmere om disse bestemmelser. Det er for mig ikke magtpåliggende, om der står „de sønderjyske landsdele“, „Sønderjylland“ eller noget andet geografisk rigtigt, som vi kan blive enige om, og jeg vil meget gerne være med til — hvis det måtte være et ønske hos det høje ting —, dersom der skulle være tale om rene urimeligheder eller ubehagelige efterladenskaber fra den preussiske lovgivning, at tage disse spørgsmål op til nærmere overvejelse. Jeg ønsker dog at sige, at der ikke fra de sønderjyske fiskere overfor ministeriet eller mig foreligger noget som helst ønske om det, der her er fremført. Hvad årsagen hertil kan være, tør jeg ikke sige, men jeg synes, det er fuldkommen rimeligt, at vi i det udvalg, der skal nedsettes, tager disse spørgsmål op til nærmere behandling og undersøger, om der er mulighed for at opfylde nogle af de ønsker, som er blevet fremført under denne debat.

Jens Jensen: Når jeg tillod mig at rejse spørgsmålet om særrettighederne for Sønderjylland, var det ud fra den betragtning, at Sønderjylland jo er en del af Danmark,

og jeg synes, at man efterhånden skulle være kommet så vidt, at der gælder den samme lovgivning for det gamle land og for Sønderjylland. Det glæder mig i og for sig, at det ærede medlem hr. Alfred Kristensen ingen betænkeligheder havde ved, at man gav Sønderjylland den samme lovgivning, og det ærede medlem henviste i denne forbindelse til, at de udtalelser, der foreligger fra amtmændene i Sønderjylland, ikke var ens. Der er måske en vej frem, og jeg vil gerne takke ministeren for hans velvillige indstilling til dette spørgsmål.

Når jeg tillod mig at rejse spørgsmålet om vandløbsloven, var det på grund af, at den egentlig meget stærkt berører ferskvandsfiskeriloven, som vi her har til behandling. Det er ligetil, at der er modstridende interesser, jeg tænker i denne forbindelse på den ene side på lodsejerne, hvoraf landbrugerne udgør en stor del, og på den anden side på fiskeriinteresserne. Jeg kan ikke lade være med at gøre opmærksom på, at når man skelner imellem disse to faktorer, forekommer det mig, at landbruget er langt den vigtigste, og særlig er landbruget den vigtigste målt i penge. Det er af stor betydning, at Danmarks jord bliver forbedret ved, at man gennemfører de nødvendige dræninger og skaffer afløb til vandløbene.

Jeg er ikke sikker på, at den højtærede minister har ret, når han siger, at landbrugets interesser bliver favoriseret på fiskeriets bekostning. Jeg tror ikke, det er helt rigtigt, men også det spørgsmål kan behandles i udvalget, og der vil jeg håbe, man kan gøre ret og skel til begge sider.

Jeg takker som sagt for ministerens velvillige indstilling til spørgsmålet, jeg er blot ikke enig med ministeren i, at landbrugets interesser er gået forud for fiskeriets interesser.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen):

Jeg vil gerne med hensyn til problemet de sønderjyske landsdele og med hensyn til de lovforslag, der har været til behandling, sige, at man må ikke glemme, at der i forskellige love findes særbestemmelser for en række geografiske områder i dette land som f. eks. Limfjorden. Derfor er det ikke helt ved siden af, når man af fiskeritekniske og fiskeribiologiske grunde bl. a. regner med et geografisk område, der omfatter den sydlige del af Jylland. Jeg har ikke noget imod, at man betegner det anderledes, men jeg vil understrege, at det er ikke noget særproblem, for det